

núm. 6/ 122015

Benvolguts germanes i germans en Crist!

NOTÍCIES QUE ENS AFECTEN:

Vam saber del Centre Ecumènic de Còrdova (Argentina) a través del seu secretari Óscar Cervantes, amb el qual la CEC-Masvidal desitja iniciar contactes per explorar possibles suports i col·laboracions mutus.

La IEMA (Església Evangèlica Metodista de l'Argentina) està en un procés d'anàlisi crítica constructiva com interpel·lació de l'Esperit Sant a la renovació i per ser fidel i profund testimoni de Crist davant del món que l'envolta. Tinguem en les nostres oracions a tota la comunitat metodista de l'Argentina, al seu bisbe Frank De Nully, i molt especialment a Daniel A. Favaro, responsable de Vida i Missió, home preocupat i actiu en aquesta lluita. (IEMA: iglesiametodista.org.ar)

La IEMB (Església Evangèlica Metodista de Bolívia) sembla ser que segueix aliena a la seva responsabilitat de diaconia, i ha retirat l'oferta de la casa pastoral per a la creació del Centre de Dia per a Gent Gran (CDA) que la CEC-Masvidal va projectar, al·legant falta d'idoneïtat de la instal·lació i evitant així el desallotjament dels actuals arrendataris. El nostre missioner Enric, tanmateix, confirmà fefaentment l'extraordinària aptitud de la infraestructura, única a la zona.

De la mateixa manera la IEMB ha negat a la Llar de mares adolescents del Far el seu trasllat a les instal·lacions del Centre Metodista de Convencions (CMC) a Santa Cruz (Bolívia) ja que la casa i el terreny adjacent han estat assignats per a l'explotació d'un hort ecològic. Mentrestant, s'ha ofert al Far unes instal·lacions deplorables a la població de Montero (Bolívia), en zona vermella de seguretat, sense salubritat i sense accés a una educació digna, per la qual cosa es preveu desestimar l'oferta, tot i la necessitat de reducció de costos de lloguer que la Llar té. (IEMB: iemb.cc)

El passat dia 21 de novembre va tenir lloc a Madrid (Espanya) l'Assemblea regional de Tardor de l'Asociación Ecuménica Internacional (IEF), a la qual vam ser convidats pel seu secretari regional, Andrés Valencia, i a la que ens va ser impossible assistir per problemes d'agenda. Us recomanem visitar la seva web: iefecumenica.es.

El passat 28 i 29 de novembre va tenir lloc a Barcelona (Catalunya) el IX Congrés de l'Associació Cristianisme al Segle XXI, per aprofundir en models alternatius de caràcter econòmic i ecològic. Podeu accedir a la documentació a través del web cristianismexxi.cat. Jaume Terribas, membre actiu de l'entitat, ens brinda en aquest número l'article de tancament del nostre butlletí.

Amb la sessió titulada "Maria, la Mare de Jesús" va començar el curs de l'Estudi Bíblic Ecumènic organitzat a Sabiñánigo pel 'Equipo Ecuménico Sabiñánigo'. La sessió va anar a càrrec de Juan Ramón Junqueras de l'Església Cristiana Adventista del Setè Dia. Podeu recollir la seva intervenció a la web: equipoecumenicosabinnanigo.blogspot.com

Ingressar al Nadal

Ingressar al Nadal és haver recorregut primerament el camí de l'Advent, ja que per ingressar en una casa primer s'ha caminat cap a ella.

Nadal és un temps d'alegria, és la Trobada amb l'Espòs, és la resposta a totes les nostres preguntes embolcallada en bolquers. Aquí se celebren les noces del Xai, car en Jesús es van unir la naturalesa humana i la naturalesa Divina. En el secret d'aquella nit l'Espòs va sortir del seu tàlem a la recerca de la humanitat, la seva esposa, i es va presentar a ella en la petifesa d'un nadó.

Si! Déu es va fer proper, fràgil, petit, per romandre al costat nostre... Per això demano amb tendresa a la Mare de Déu, la Mare del Verb, ingressar en la intimitat d'aquella nit, i rebre d'ella al mateix Déu fet carn. Prenguem-lo entre els braços, escoltem el seu respir...

Aquesta nit és la invitació a mirar més enllà del que veiem, a donar d'allò nostre perquè Déu ens doni d'allò seu, és néixer amb Ell i amb Ell viure en companyia dels qui estimem, és Estimar ... simplement perquè Déu ens va estimar primer!

Irene Carruega

Parròquia de la Mare de Déu de les Neus
(Buenos Aires - ARG)

Nadal a l'Estat Plurinacional de Bolívia

Rodrigo Jemio

Director General del Centre d'Estudis Accelerats de la Fundació CIFA
(Santa Cruz de la Sierra - BOL)

El 1995 se sanciona a Bolívia la quinzena reforma a la Constitució Política de l'Estat on s'introdueix el caràcter multiètnic i pluricultural de l'Estat Bolivià. Aquest és el primer intent seriós de visibilitzar els pobles indígenes i originaris en la normativa nacional amb la perspectiva de generar accions concretes d'incorporar-los al desenvolupament bolivià en condicions d'igualtat i de justícia, però respectant per sobre de tot els usos i costums d'aquests pobles, llurs tradicions i llur llegat cultural. Al gener de 2009 una nova transformació constitucional incorpora el concepte de plurinacionalitat, reconeixent i identificant una a una, l'existència de trenta-sis nacionalitats amb característiques prò-

pies amb l'objectiu de posicionar en l'ideari nacional l'emergència d'una nova hegemonia sobre la qual giraria el destí del país.

Faig aquesta introducció per contextualitzar la meua visió sobre el Nadal avui dia a Bolívia, en el marc d'una invitació que realitzà el meu estimat amic Enric Ainsa per al Butlletí de la Comunitat CEC-Masvidal a Catalunya.

El Nadal com a ritus cristià, arriba a Bolívia amb l'arribada d'Espanya el 1492. El procés de mestissatge que viu aquesta regió en aquells temps generarà dues facetes interessants; per una banda, a la regió andina, s'adoptaran els patrons del ritus cristià, però barrejats amb un seguit de tradicions de diversa procedència que li donen una característica marcadament originària (principalment quítxua i aimara). Des de balls en comparses i fraternitats com agraïment a totes les benediccions rebudes durant l'any que finalitza, com per demanar que Jesús intercedeixi per nosaltres l'any proper.

També cantem nades, però amb temes i ritmes propis de la regió: el chuntunqui, k'ajchito i huachi-toritos són algunes de les manifestacions musicals en les quals els nens 'munidos' d'un txarango i un bombo surten pels carrers per portar la bona nova: que ha nascut el Salvador.

Els aliments consumits durant aquests dies són també especials i molts originaris de la regió: la tradicional 'picana' (espècie de sopa que també es consumeix en altres llocs de l'Amèrica Llatina en base a tres tipus de carn – vedella, porc i pollastre) és 'infaltable' a la Nit Bona, el mateix que els bunyols i les croquetes dolces i l'alcohol per contrarestar el fred de la 'puna'.

"...a la zona rural de l'altiplà, els aimara adornaven el seu bestiar i es llençaven pètals de flors durant el nadal, que per a ells era la festa dels awatiri, és a dir dels pastorets d'ambdós sexes que tenen cura de les llames, 'vicuñas', ovelles, etc. Desembre és un mes de canvis per a aquesta ètnia, perquè era aleshores quan s'assignaven les obligacions dels pastors, s'escollien les autoritats originàries i se celebraven matrimonis. Una peculiaritat de la zona andina que no es repeteix a la resta del país és el costum d'elaborar figures de fang per al pessebre, que tot i que teòricament és un costum cristià, en realitat era una expressió del desig de tenir major quantitat de bestiar l'any següent, un desig força lògic en una societat que depèn principalment del bestiar oví i d'auquènids. Aquestes figures de fang s'havien de crear en parells: dos, quatre o sis animals de cada espècie; i al dia següent s'enterraven al pati, no sense abans 'ch'allarlas' amb alcohol i coca..." (Alura Gonzales)

Diferent és a l'orient del país, on la major part de la població és producte del mestissatge indígena-espanyol i per tant fidel a les tradicions anglosaxones: arbret de Nadal, gall d'indi per al sopar nadalenc, regals i nades. Talment, l'aportació de les Missions Jesuítiques a la zona de la 'Chiquitanía boliviana', marca una diferència que es materialitzarà en l'emprament de la fusta de la zona com a principal mode d'expressió de la devoció a Jesús. El tallat de la fusta a la regió és sens cap mena de dubte una manifestació cultural més representativa del país que es complementa amb el foment de la música barroca ensenyada pels jesuïtes als indígenes 'chiquitanos'. La suma de l'arquitectura en fusta de les esglésies 'chiquitanas' els tallats dels seus atris i la música barroca desperten envers la reflexió, la pau i el recolliment fins i tot a l'home més insensible.

En tot cas, i com a tot el món, l'objectiu del Nadal és el mateix. El mode del festeig dependrà sens dubte de les tradicions de cada regió. L'important segueix essent mantenir intacta l'espiritualitat del moment i no mercantilitzar-la en una carrera beneïda de despeses sense sentit i innecessàries. A Bolívia el govern ha disposat el pagament d'una estrena de Nadal extra (doble paga de Nadal) l'efecte de la qual ha estat justament el reemplaçament d'allò espiritual per allò material que es tradueix en grans tiberis, begudes sense fre i regals, sense considerar la previsió i l'estalvi.

L'esperit del Nadal és l'amor de Déu i del seu Fill: "No estimeu el món, ni les coses que són al món. Si algú estima el món, l'amor del Pare no està en ell." (1 Joan 2:15).

* * * * *

NOVA ETAPA PER A LA CEC-MASVIDAL

Després de la tornada del nostre missioner de terres llatinoamericanes, coincidint amb el període nadalenc que en aquests dies s'estén, correspon ara un temps de descans i de preparatiu pel que fa a noves expedicions directes per part de la CEC-Masvidal.

El temps d'estada tant a Bolívia com a l'Argentina ha estat de benedicció, i més enllà que la totalitat de projectes acabin quallant o trobin barreres temporalment insuperables, el balanç global de l'any i mig en aquestes terres és altament positiu, tant des d'una perspectiva comunitària com també des de la personal i humana.

La majoria d'institucions i persones que han estat en el camí i a l'encontre de l'activitat missional desenvolupada per la nostra comunitat, donen fe que totes les nostres actuacions han estat constructives, valorades en l'entorn i aprofitades en el major grau possible segons cada situació. Les dificultats trobades únicament amb l'Església Evangèlica Metodista a Bolívia no tenen per què ser

considerades com un fracàs, i des d'un esperit de profecia convé insistir a denunciar posicions que van en contra de l'Església dels pobres, especialment de la mà dels qui se'ls suposa que haurien de ser els abanderats de l'amor al proïme, i en un país amb tantes diferències socials i gran quantitat de crims contra la dona.

Ara, per tant, és temps d'escolta, d'anàlisi de noves necessitats, de recepció de nous projectes, per aportar els elements necessaris de cara a decisions d'actuacions futures. La CEC-Masvidal està oberta a rebre propostes d'actuació tant en terra de missions com en la proximitat de la nostra societat europea, víctima d'una crisi planificada que augmenta més les diferències entre rics i pobres. Podeu fer-nos arribar les vostres idees i necessitats detectades a: cecmasvidal@terra.com.

No hi ha Nadal sense Advent

Ens explicava el passat octubre el pastor Hugo Urcola, de l'església metodista del barri de Liniers de Buenos Aires, que durant l'última dictadura militar a l'Argentina un matrimoni jove amb la seva filleta fugien de ser detinguts i el marit executat. Li van indicar uns coneguts al marit que es dirigessin a un pastor baptista de la zona per refugiar-se, però en presentar-se aquest 'home de Déu' els va respondre que en la seva església no es ficaven en política i que l'únic que feien era predicar l'Evangelí. Tot i això, els va orientar perquè visitessin el nostre pastor metodista Hugo i li sol·licitessin auxili. Quan van trucar a la porta del pastor Hugo i aquest els va obrir sense conèixer-los ni saber ni tan sols de l'incident amb el pastor baptista, es va trobar amb un jove enfadat que li va cridar: ¿Vostè ens pensa ajudar, o també predica l'Evangelí? Hugo, evidentment, els va ajudar (o predicar l'Evangelí amb les mans, com prefereixin vostès dir-ho); des de llavors mai més no va saber-ne d'ells.

Si el Nadal és Amor, i "no hi ha més gran amor que el qui dóna la vida pels seus amics" (Jn 15, 13), per arribar-hi cal passar per l'Advent, és a dir, pel temps difícil: "[...] què pensaria Maria, tan jove! Quines serien les seves pors? ¿Va qüestionar el moment triat per Déu?" (Aposento Alto - 2015.12.18). Fem examen de consciència i pensem en totes les vegades que nosaltres hem estat com aquelles persones que van tancar les portes a Josep i Maria en aquella nit miraculosa de fa vint segles.

(Dedicat a la Gladys i a l'Ana Paola)

Eric Ainsa, κκκ
Missioner de la CEC-Masvidal
(Biescas - ESP)

* * * * *

Nadal universal i real!

En el nostre món actual es banalitzava tot i perd el seu valor profund en gairebé totes les nacions, mitjançant el poder econòmic de les grans empreses multinacionals i la seva implícita publicitat. Sembla indiscutible que el fenomen d'aquestes empreses és lamentablement insuperable, tot i els esforços dels petits països que intenten salvar les seves economies, arrels, creences o religions pròpies. Totes són respectables i necessàries per a la felicitat de la Humanitat.

En aquests dies que bona part del món celebra, com a creients de la nostra fe cristiana (incloent els diferents matisos) tenim un punt de vista comú, que és celebrar el naixement del nen Déu, cal reivindicar la justícia social universal, l'autèntica Nadal, tant se val el lloc on ens trobem.

Ell que va venir al món fa vint segles, al lloc més humil, ens va donar el missatge més important que existeix fins avui, durant la seva curta vida terrenal, "Estimeu-vos els uns als altres com jo us he estimat". Estimar és compartir i difondre el missatge per tot arreu; les formes poden ser múltiples però l'essència és la mateixa, per això, el deure de justícia arriba a allò material i a allò espiritual i en conseqüència hem de celebrar -si podem- el seu naixement amb alegria des de qualsevol racó de la Terra. El missatge ens obliga per tant a treballar per la justícia universal autèntica, allunyats de l'egoisme i del materialisme avui imperant que impedeix la implantació de la mateixa que va néixer i va morir per donar exemple de pau universal.

Relleu a la catedral de Montevideo (República Oriental de l'Uruguai) [Foto: E. Ainsa]

Per aquesta exigència evangèlica, cada un de nosaltres, en el seu petit espai vital i comunitari ha de preservar les seves arrels i la seva fe en un Déu totpoderós i etern.

Això no impedeix que, com fem en aquest país mediterrani, que és Catalunya, en aquests dies de Nadal, mantinguem la tradició (els qui confessem la fe cristiana) de construir, familiarment o en comunitat, la representació artística del naixement de Jesús, no només a Betlem de Judea (Palestina) sinó al nostre propi país, i ho fem difonent amb el nom de "Pessebre" al lloc on menjaven els animals en temps del seu naixement com ens diu la història. Aquesta representació artística, domèstica o no, es representa en els nostres propis paisatges catalans i es conserva, habitualment fins a la data del dos de febrer, quaranta dies després de Nadal en referència a la presentació de Jesús al Temple de Jerusalem.

La referida tradició catalana, té el seu origen en la representació feta per Sant Francesc d'Assís en una cova de Greccio, petit poble de la regió italiana d'Umbria, a principis del segle XIII.

Jaume Terribas i Alamegó
Cristianisme al Segle XXI
(Sant Cugat del Vallès - CAT)

* * * * *

la nostra regla:
ora et servi
(prega i serveix)